

BISERICA SI SCOALA

REVISTA BISERICESCA, SCOLARA, LITERARA SI ECONOMICA.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei
Pe jumătate de an 50 Lei

Apare odată în săptămână: Duminica.

REDACTIA SI ADMINISTRATIA:

Arad, Strada Eminescu N-rul 18.
Telefon pentru oraş şi judeţ: 266.

Eu sunt păstorul cel bun.

Atât înainte, cât şi după naşterea lui Isus, omenimea a depus eforturi uriaşe pentru cunoaşterea pe deplin a prorociilor referitor la Mesia. Din aceste eforturi rezultă un şir întreg de numiri şi agrări, pe cari Vechiul şi Noul Testament le poartă între şirele sale, iar omenimea în sufletul său. Prorocul, Profetul, Trimisul, Împăratul, Regele, Învăţătorul, Mântuitorul, Fiul lui David, Fiul lui Dumnezeu, Mielul Domnului, Bunule, sunt strigătele de durere şi bucurie a orbilor, schiopilor şi surzilor, cari începeau o vedea, auzi şi umbra în lumina evangheliei lui Hristos. Dar cu toate că aceste agrări erau strigăte sincere a unora şi altora, totuşi Mântuitorul le-a primit cu vădită nemulţumire. Şi dacă la naştere Mesia cel din faşe nu a putut spune lui Irod, să nu-şi teamă împărăţia, căci el nu voieşte să fie împărat şi că a lui împărătie nu e de aici, a spus-o mai târziu guvernatorului roman Pilat. Până chiar şi epitetul de „Bunule” îl respinge şi zice tînărului, care dorea să fie desăvârşit ce-mi zice „bun”? numai singur Dumnezeu este bun.

Cu o simplitate fără seamăn, dar cu un profund înţeles Mântuitorul se numeşte: „păstor”; *Eu sunt păstorul cel bun* — zice la Ioan C. 10 v. 11. Păstorul cel bun sufletul său îşi pune pentru oi; şi oile ascultă glasul lui; şi când păstorul cel bun scoate oile sale merge înaintea lor şi oile merg după dânsul, căci cunosc glasul lui. Iată în câteva cuvinte rezumată întreaga filozofie a unei bune păstoriri sufleteşti. E simplă dar grea sarcina de a fi păstor, bineînţeles de a fi păstor bun. Aceasta notă caracteristică de păstorire, pe care Isus ş'a însuşit-o Lui-şi; biserica şi preoţimea noastră a respectat-o şi a luat-o ca normă la propagarea evangheliei creştine. Preotul român să poate cu drept numi păstor, el a fost singurul conducător, care a stat aproape de turma sa; el a fost cel dintâiu care a strigat, când a intrat lupul în staulul oilor şi nu

a fugit şi oile nu s'au împrăştiat. Preotul român a fost păstorul cel bun, care dacă a pierdut una din oile sale a lăsat pe cele 99 şi a căutat pe a sutălea; fiind strict porunca, ca nici una din câte i'a dat lui Dumnezeu spre păstorire să nu peară. Durere că acest crâmpel de viaţă pastorală a preotului a rămas încă tot în faşe, cu toate că sărbătorim a 1925-a aniversare a naşterii păstorului cel bun.

Poporul nostru, care până aci se mulţumea la Naşterea Domnului cu blajinele noastre colinde şi obiceiurile de Crăciun, azi rămâne tot mai indiferent faţă de ieie şi zădarnic vom în colinda la uşa şi urechea lui, căci uşa nu se va deschide, urechea va rămânea surdă, iar sufletul indiferent. Azi legenda veche plină de înţelesuri îşi cere explicare îşi cere interiorizare, adecă introducerea ei în interiorul nostru, în simţirea noastră în sufletul nostru. Azi lumea cere, ca noi preoţimea să facem minunile pe cari Mântuitorul le-a făcut odinioară, cere ca marea vieţii cea tulbure noi să o liniştim, cere ca să poruncim viforului şi vânturilor să stea, ca corăbiile cuprinse de valuri să scape. E o justă pretenziune ce o are lumea faţă de noi şi dacă lumea va avea credinţă numai cât un grăunte de muştar; noi în numele Domnului vom face minuni. Şi vom începe şirul minunilor câştigând o hrană şi păşune religioasă, din care dacă vor gusta nu vor mai flămânzi, o apă vie, din care dacă vor bea nu vor mai înseta. Şi unde va fi această hrană aceasta păşune? Eu sunt uşa: zice Mântuitorul — prin mine de va intra cineva se va mântui şi va intra şi va ieşi şi păşune va afla. — Deci pe cei ce vor căuta să se apropie de noi păstorii turmei cuvântătoare, vom cauta şi noi să-i apropiem de Hristos. Să zice că anul acesta a fost anul de reculegere religioasă. Pelerinajul la locurile sfinte, aniversarea primului sinod ecumenic dela Niceea, ridicarea scaunului de Metropolitan-Primat la rangul de Patriarhie, Investi-tura Patriarhului sunt dovezi, că biserica orto-

doxă română s'a ridicat până la cele mai neînchipuie înălțimi.

Dele Dumnezeu, ca după cum din înălțarea lui Isus la Ceriuri, nouă celor de pe pământ ne-a venit binecuvântarea și Duhul cel sfânt, așa și din înălțarea bisericii noastre să vină peste poporul de jos, tărie de credință, dragoste de neam și lege și nădejde de bine. Noi însă păstorii turmei de jos să fim precauți, să rămânem încă tot pe lângă turma noastră, să nu ne depărtăm de ea, ca nu cumva să cădem în păcatul lui Moisi, care în vreme-ce urcă muntele Sinai să primească din mâna lui Dumnezeu tablele legii, poporul lăsat singur jos își făcea vițel de aur spre închinare.

Turma care ni s'a dat spre păstorie, o vom păstori bine, dacă vom împlini în totdeauna calitățile bunului păstor, cari pretind dela noi să fim *blânzi, buni pururea treji și aproape de turmă*.

Odvoș.

Ioan Evuțian, preot.

Din pastoralele arhierilor noștri

De sfintele sărbători din 1925 ale Nașterii Mântuitorului, arhierii mitropoliei noastre au adresat către dreptcredincioși frumoase pastorale de părintești povește și îndrumări.

Reținem, din aceste pastorale, părțile ce urmează:

I.

Dumnezeu din nemărginita-I dragoste a trimis pe Fiul Său în lume; de aceea, iubiții mei, va îndemn cu totdinadinsul, ca să iubiți Casa Domnului, să cercetați sfânta biserică, pentru ca în fiecare sărbătoare să puteți auzi cuvintele Mântuitorului. Nu mai puțin, să dați din prisosul vostru sprijin și ajutor material bisericii, pentru susținerea organismului ei și a așezămintelor ei din parohii, precum și sprijin moral pentru întărirea religiosității și moralității în popor.

Să vă iubiți unii pe alții, căci iubirea zidește, iară ura dărâmă; și noi de zidire, de întărire avem lipsă. La dragostea și bunăînțelegerea frățească să se adaugă și să se întărească dragostea voastră către pământul strămoșesc, în care am văzut lumina zilei și care ne hrănește, și pentru care înaintașii noștri au avut să sufere atât de mult, și în care ne vom întoarce când va voi Dumnezeu. Orice vom face și orice vom lucra, bunele intențiuni, bunul gând și dragostea frățească să ne conducă întru apărarea și înălțarea pământului strămoșesc. Dragostea noastră față de biserică, față de aproapele și față de pământul

strămoșesc se va dovedi și prin aceea, dacă vom sprijini pe economii, pe măestrii și negustorii noștri, ca banul trudit al nostru să ajungă la ai noștri, ca să poată purta lupta cu concurența altora, ca astfel acest ban al nostru, întărind pe economii, măestrii și negustorii noștri, să se poată dela aceștia întoarce la sprijinirea bisericii și a neamului nostru de o parte, iară de altă parte, ca să poată ocupa și ai noștri, și prin ei noi, loc de frunte în satele și orașele noastre, între măestri și negustori.

Le zic toatea acestea, iubiții mei, pentru ca să reîmprospătezi virtuțile străbune ale poporului nostru, cari, sunt convins, că viează înrădăcinate și în inimile voastre, față de încercările vrăjmășești ale aceloră, cari voiesc să introducă desbinarea, răceala, nepăsarea sau indiferentismul, dacă nu înstrăinarea și ura față de biserică, de neam și pământul strămoșesc, cari ni-au fost, sunt și vor fi cele mai înalte și prețioase bunuri ale noastre pe acest pământ.

Scopul cuvintelor mele, pe care cu ajutorul lui Dumnezeu vi le adresez, este asigurarea fericirii voastre vremelnice și veșnice. Și cuvintele mele sunt izvorâte din dragostea ce o am către voi, cari îmi sunteți încredințați de Dumnezeu pentru păstorie duhovnicească, bineștiind, de altcum, că va veni timpul, când Arhierul Arhierilor îmi va cere seamă despre păstoria oilor Sale, pe care mi le-a încredințat. Deschide-ți vă inimile voastre, iubiții mei, și primiți cuvintele mele arhieriești și urmați lor, căci nu vă este spre stricăciune, ci spre folos duhovnicesc, întru cât privesc viața viitoare, și întru folos vremelnic, întrucât privesc viața aceasta de pe pământ.

(Din pastorală P. S. Sale episcopului Iosif al Caransebeșului).

II.

După furtuna mare ce-a trecut peste omenire, privirile se îndreaptă tot mai rugător spre acela, care „mântuire a adus poporului Său”. Conștiința ne spune că nimic nu poate omul fără Dumnezeu: singura mântuire este să ne încredințăm soarta noastră voinții dumnezeiești.

Tot sufletul creștinesc se bucură că lumea se'ntoarce iarăși la Dumnezeu. Anul acesta îndeosebi a fost anul reculegerii religioase. Dela o margine a pământului până la cealaltă s'a desfășurat ca o suflare dumnezească o mișcare religioasă în jurul numelui lui Isus Hristos și dela capetele descoperite ale mulțimii într'un glas se mărturisește că nu este altă mântuire decât mântuirea adusă de Domnul nostru Isus Hristos poporului Său.

Cuprins de această sfântă suflare a duhului religios I. P. S. Sa arhieriscopul și mitropolitul nostru *Nicolae* a avut fericitul gând să se ducă la locurile sfinte: la peștera din Vifleem, unde s'a născut, la râul Iordanului, în care s'a botezat, la Nazaret, unde a trăit, la lacul Ghenezaretului, pe țărnuțul căruia a în-

vătat și a făcut minuni Domnul nostru Isus Hristos; în grădina Ghetsimani, pe Golgota și la Sfântul Mormânt, unde a pățimit, a fost răstignit și îngropat și unde a înviat din morți Mântuitorul lumii, — acolo s'a dus să se închine și să reînnoiască mărturisirea credinței în dumnezeirea Mântuitorului Hristos precum a fost ea statornicită în Simbolul credinței înainte de aceasta cu 1000 ani de cătră întâiul sinod a toată lumea dela Niceea și precum trăește această credință în sufletele tuturore dreptcredincioșilor.

Eu n'am avut fericirea să mă închin la Mormântul Domnului din pricina opreliștei doftoricești de a lua lupta cu valurile mării, dar s'au aflat unasutășezeci credincioși: înalte fețe bisericicești, preoți, cărturari, bărbați și femei, tineri și bătrâni din toate părțile țării, cari mânați de dorul de a săruta urmele lui Hristos și a se închina locurilor sfinte, au urmat pe I. P. S. nostru Mitropolit în drumul la locurile sfinte, înfruntând valurile mării în pelerinajul fără seamă la noi. Bucurați-vă de această renaștere sufletească a neamului românesc, care ne-a adus mai aproape de Mântuitorul Hristos.

Rugăciunile care le-au rostit la sfântul Mormânt închinătorii noștri, le-au rostit pentru noi toți, și binecuvântarea, de care s'au împărtășit ei, este binecuvântarea noastră a întreg poporului românesc. Deodată cu prăznuirea Nașterii Domnului nostru Isus Hristos, prăznuim noi astăzi și această renaștere a noastră în Isus Hristos.

Iubiții mei fii sufletești!

Luăți lumină din lumina ce Vo aduc dar de Crăciun din lumina ce s'a arătat nouă în pământul sfânt, cu care am venit în atingere prin pelerinii noștri, în Sf. Sinod din Iasi, care a renoit credința dela Niceea în Dumnezeirea lui Hristos, la întrunirea tuturor bisericilor în jurul scaunului patriarhal românesc, și la această lumină dumnezească prăznuim Nașterea Domnului nostru Isus Hristos.

Fericiți cei cu inima curată, cari se pot apropia cu această lumină de altarul Domnului, căci acelora este împărăția cerurilor.

Fericit poporul, care e povățuit de această lumină, că acela va număra ani fără număr pe pământ.

(Din pastorală P. S. Sale episcopului Roman al eparhiei Orăștii).

III.

Chivernisirea bună și cinstită a averilor bisericicești este una din datoriile cele mai de căpetenie ale epitropiilor și comitetelor parohiale.

Un gospodar bun la sate se cunoaște de pe casa lui, de pe hambarele lui, de pe grădinile și holdele lui.

Un sat se cunoaște de pe biserica lui, după școala lui, după fondurile de binefaceri, după înzestrarea bisericii cu cele de lipsă, și după rânduiala

cea bună. Le repet acestea, pentru că văd, că suntem târzii la judecată și nu grăbim a ținea seamă de ceea ce vedem că fac alții în jurul nostru. Doresc ca aceste cuvinte să nu sune în pustiu, ci să pătrunda cât de adânc în inimile bunilor noștri creștini și credincioși, pe cari îl invit și din prilejul acesta să țină cu sfințenie la legea noastră strămoșească, la biserica părinților, la obiceiurile bune din bătrâni, la limbă și la port, cari sunt tot atâtea comori neprețuite ale poporului nostru.

Feriți-Vă de gâlceavă, de certuri, de birturi, de beții, de furt și de orice fapte, care degradează pe om și îl duc în beciurile temniței, îi bun toiagul pribegiei în mână, și îl fac de răsul și ocara lumii.

Imbrățișați meseriile și negoțul, ca să ieșim de sub robia străinilor dușmani. Palatele din orașe nu le au zidit domnii străini, le-am zidit noi, cu banul nostru, cu munca noastră, cu sudoarea noastră. Noi am dus agoniseala noastră la orașe, și o am dat pantofarului, pălărierului, rotarului, ferarului, negustorului, cari au fost până ieri toți streini și s'au îmbogățit prin neștiința și nepriceperea noastră. Și astăzi după 7 ani de stăpânire românească, practica aceasta a risipei de avuție națională nu încetează. Am rămas tot tributari străinului...

Nu provocați iubiților mânia lui Dumnezeu prin fapte urâte și desonorătoare, nu vă însoțiți cu oamenii fără de lege, puneți ușă de îngrădire în jurul buzelor voastre, ca să nu mai iese din gura voastră cuvinte de ocară și de hulă — sudalme, care vă înjosesc și desbracă de caracterul ființelor făcute după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Bătrâni cu plete albe, dați pilde tineretului, ca Nașterea Domnului să ne fie de folos, ca să fiți după sărbători toți mai curăți, mai luminați, mai așezați, mai cumpătați, căci numai din semnele aceste vă veți cunoaște, că sunteți fiii lui Dumnezeu. Să ridicăm ochii spre cer și să ne rugăm ca să trimită Dumnezeu lumina cunoștinței, care a răsărit azi, — și cu toții să ne închinăm Soarelui Dreptății, care este Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos, a cărui naștere o prăznuim.

Toți cari ați fost în război și ați văzut moartea, de atâtea ori aduceți-vă aminte de clipele cele grele, — de boalele și suferințele prin care ați trecut — să mulțumiți lui Dumnezeu, că v'ați întors teaferi la vatra părinților, faceți-vă mai creștini, nu uitați nici odată, că din mila lui Dumnezeu ați rămas cu viața dați laudă și mărire lui Dumnezeu prin fapte bune creștinești, prăznuim praznicul lăpădându-vă de deprinderile rele și apropiați-vă de Dumnezeu cel prea înțelept și prea bun, care a trimis pe pământ pe Fiul Său, ca să ne scoată din robia întunecului și din robia păcatului.

(Din pastorală P. S. Sale episcopului Nicolae al eparhiei Vadului, Feleacului și Clujului).

Un imperativ categoric al vremii.

Problema alcoolismului, la noi, nu preocupă în măsură mai intensivă nici pe cel dela cârma țării, nici opinia publică. Noul regim al beuturilor spirtoase ce urmează să fie inaugurat, nu este nici măcar un paliativ, deoarece el prin reducerea numărului cârciumelor, tinde să salveze numai aparența.

Însă tocmai faptul, că puternicii zilei nu se sinchisesc să dea, prin introducerea prohibițiunii desăvârșite a alcoolului, o soluție radicală problemei alcoolismului, impune necesitatea de a se porni o luptă organizată și sistematică din partea societății prin exponenții ei. Așa cum s'a făcut în Irlanda de către călugărul Mathew, care a săvârșit adevărate minuni salvând din ghiarele sigurei peiri pe Irlandezi (în sec. 19-lea). O activitate similară a desfășurat în Germania capelanul Seling, iar în Statele Unite ale Americii Dna Willard. E de reținut deci, că prohibițiunii din St. U. ale Americii i-a premers o luptă aprigă și neîntreruptă de decenii din partea societății.

Ori, în țara noastră prin eminență agricolă și prin urmare locuită în majoritate de țărani, principalii factori culturali sunt preoții, cari din toate punctele de vedere sunt cei mai indicați să fie pionierii luptei contra alcoolismului, care, trebuie proclamat sus și tare, amenință prin intoxicarea lentă ce produce: imbecilizarea, degenerarea și peirea nu numai a indivizilor ci și a națiunilor.

S'a înregistrat în trecut și se înregistrează și în prescut cazuri de foamete cu deosebire în Rusia și în Germania. Este o rușine a civilizației acestui secol, că una dintre cauzele esențiale a cazurilor de foamete zace în împrejurarea că milioane și milioane de chintale de cereale și cartofi au fost sustrate din alimentare și transformate în alcool-otravă.

Este așadar în afară de orice îndoială, că problema alcoolismului este de o gravitate extremă. Dela soluționarea ei, ce și la noi trebuie să pornească dela conducătorii firești ai satelor, depinde rezolvirea și a altor probleme afine, ca analfabetismul, problema tuberculozei, a boalelor venerice și altele, cari în complexitatea lor sunt chezașia trăinicieii patriei și a vitalității națiunii. Fanatici apostolii ai antialcoolismului susțin, că și *pacea universală* chiar este în funcțiune de soluțiunea problemei alcoolismului și nu de tratatele internaționale ori de liga națiunilor.

Din cele expuse urmează, că lupta contra alcoolismului, care după cuvintele marelui bărbat de stat Gladstone, face mai multe ravagii decât foametea ciuma și războiul, se impune ca un imperativ categoric preoților noștri atât în acțiunea lor pastorală individuală, cât și în activitatea lor desfășurată în cadrele cercurilor religioase. Ar fi de dorit cu cercurile religioase indeosebi, să pună pe planul prin, combaterea alcoolismului.

Cumcă lupta contra alcoolismului trebuie purtată de preoți în primul rând, ne-o spune în afară de Sf. Apostol Pavel (Ep. către Corinteni) și un laic, L. Tolstoi, care în scrisoarea sa adresată congresului antialcoolist din Petrograd, ținut în anul 1916, scrie: „...Domi-națiunea sufletului asupra trupului este cu putință numai omului religios. Drept aceea, părerea mea este, că isvorul alcoolismului îl constituie lipsă de conștiință religioasă, iar emanciparea de sub patima beției se face numai prin *deșteptarea conștiinței religioase*“.

(n. i.)

„Pericolul baptist“.

Ca răspuns la articolul „Pericolul baptist“... publicat de Dl Dr. Felea în Nr. 49. al organului nostru „Biserica și Școala“ am onoare a da următoarele lămuriri, cari vă rog cu tot respectul să le publicați.

„Fama volat“: Zice un vechiu proverb latin.

E adevărat, că se face mare propagandă baptistă sub ochii autorităților noastre, după cum se vede și din articolul al dlui Felea.

Știrea falsă culeasă din fițiuca „Farul Mântuirii“ este o simplă apucătură propagandistă. Nu corespunde adevărului, că la 6 April a. c. s'ar fi ținut o mare serbare baptista în comuna Dumbrăvița, la carea au participat vre-o 3000 de suflete (câte poate n'avem în întreg notariatul) un primar și „oribile dictu“ și un preot ortodox. Cele afirmate de Dl Felea vine și le desminte chiar fratele Eftimie Paulescu, conducătorul baptiștilor din loc, prin declarațiunea anexată aici sub ./

Sub scurta mea păstorire de un an, nu că s'ar fi înstrăinat vre-un suflet dela sf. Bis. ortodoxă, ci din contra am recăștigat 6 suflete dintre cei răpiți de mainainte. Cu ajutorul lui Dzeu sper, că la anul voiu mai recăștigă și alți 6.

Mi-a succes sub scurta mea păstorire, că azi nici un singur credincios ortodox nu mai cercetează casa de adunare a baptiștilor, ca mainainte, pentrucă ceiace ei cautau mai demult acolo, azi o află și la sf. Bis. ortodoxă.

Observ, că aceasta sectă atât de periculoasă pe alte locuri, la noi e mai moderată, ba ce e mai mult observ, că se apropie me-

reu de noi participând mai la toate înmormântările, ceiace nainte n'o făceau.

Mi-a încredințat de bună voie propunerea Religione la elevii bapțiști, unde mi-se dă posibilitate de-au combate și ai forma.

De și poate nu-mi va succede să-i readuc la credința cea adevărată pe acești rătăciți, mă mulțumesc cu succesul obținut, că i-am paralizat, de nu se mai sporește numărul lor.

Rog pe Dl Felea, că fără sfială să binevoiască a da în publicitate numele respectivului primar și preot ortodox, cari au participat la sărbătoarea bapțiștă din 6 April a. c. că „Nu voim moartea păcătosului, ci să se întoarcă și se fie viu“.

Cu alta ocaziune, când Dl Felea publică articole de felul acesta, se binevoiască nainte de ale publică, a cere informațiuni dela respectivul înculpat. La muncă și nu la vorbe, fraților și apostolilor dela margini, unde pericolul este mare! Cred că vom izbuti.

Stefan R. Munteanu,
paroh. ort. rom.

Declarațiune.

Subscrisul, ca conducător al bapțiștilor din Dumbrăvița declar, că nu corespunde adevărului că s'ar fi ținut cu dtul de 6 April a. c. o sărbătoarea bapțiștă la care ar fi participat 3000 de suflete, un primar și un preot ortodox, nici nu s'a înstrăinat nici un suflet dintre ortodoxii din Dumbrăvița.

Dumbrăvița, la 16 Decemvrie 1925.

Inaintea noastră:

Julian Dragoi,
învățător.

Eftimie Paulesc,
cond. bapțișt.

Luăm act de declarația de mai sus, și așteptăm dela părintele Muntean să desvoalte în această comună bântuită de secte, o activitate intenzivă, ca mai târziu să ne poată vesti cu bucurie, că toți fiii rătăciți dela biserica-mamă, s'au reîntors la sânul ei.

Igrășenii din America pentru biserica lor.

La apelul adresat de subsemnatul — în numele credincioșilor din Igrăș — către inimile fraților Români din America, pentru a colecta în cercul cunoștințelor lor în scopul cumpărării unui clopot mare pe seama sfintei noastre biserici din Igrăș, au binevoit a contribui următorii: La colecta trimisă domnilor Constantin Gavojdean și Ghenadie Galu în Filadephia au contribuit: Constantin Gavojdean și familia 10 Dolari, Ghenadie Galu 10 Dol., Simion Galu și familia 10 Dol., Arcadie Micșa și soția 10 Dol., tot dânsul pentru tatăl său 6 Dol., Vasile Matei alui Vanu 7 Dol., Traian Micșa și fam. 6 Dol., Ion Gașpar alui Găvrilă 5 Dol., Simion Minda și familia 6 Dol., Vasilie Roșu și fam. 5 Dol., Lina Mui 5 Dol., Ion Minda 5 Dol., Ion Ionescu alui Arsim 6 Dol., Gheorghe Doboșan 2 Dol., Ilie Todor 2 Dol., Ilie și Lină Vâtca 2 Dol., Ion Tripșa 2 Dol., George Ivașcu 2 Dol., Melentie Țăran Gavril Miloș, Vichentie Ionescu, Damian Giatu, Ton Mirci, G. Stahl, Ioan Crețu, Marcu Damian, Partenie Batean, Andrei Sandulescu, Ioan Albu, Lazar Funar Nicolae Țintoi, Mihai Ivașcu, George Lața, Petru Onea și familia, Radu Sovei, Andrei Andrei, Petru Roșu, Vasilie Toconiță, George Toconiță, Mihai Brancu, Todor Andraș, Ștefan Popescu, Irimie Fanu, Vasilie Cojerean și familia, Iancu Apostol, Paia Isac, Ioan Moisescu Efta Popoviciu, Ioan Stei, G. B. și M. G. Marian, fiecare câte 1 Dolar; iar Dimitrie Comloșan și Mihai Lața câte 50 Cenți. Total prin banca Timișana am primit suma de 26000 Lei din Philadelphia.

La colecta trimisă domnilor colectanți Petru Cionca și Simion Fumor din St. Ioseph au contribuit următorii: Petru Cionca și soția Floriță 10 Dol., Simion Fumor și soția Măriuță 10 Dol., Dimitrie Bres și soția Ana 10 Dol., Vasilie Galu alui Domnu 15 Dol., Ilie Jiva și soția Iconie 10 Dol., Nică Repede 5 Dol., Treică Olar 5 Dol., Traian Andor 5 Dol., Iosif Ruja și soția Maria 5 Dol., Ioan Mogoșan 5 Dol., Nicolae Balaban și soția 3 Dol., Trăilă Bogdan și soția Ana 2 Dol., Efta Albulescu și soția Ana 2 Dol., Treică Dulcâu și soția Zila 2 Dol., Milan Meheșan și soția Iuliana 2 Dol., Ioan Botaș 2 Dol.; Gheorghe Repede și soția Floarea, Arcade Dulcâu și soția Olga, Milan Petrovici și soția Giula, Nicolae Vidu și soția Anca, Romulus Șutea și soția Sanda, Giura Ianovaș și soția Zorița, Nică Stoia, Vasile Aldea, Ioan Suci, Ștefan Cârpa, Simion Știopu și Nică Stoia și soția Auica fiecare câte 1 Dolar; Total din St. Ioseph, 22196 Lei.

La colecta întreprinsă la credincioșii noștri din comună anul trecut au încurs 37000 Lei în scopul procurării unui clopot mare, care clopot s'a și procurat și așezat la loc în greutate de aproape 400 Kgr.

La colecta întreprinsă în anul acesta la credincioșii noștri din Igrăș în scopul reparării sfintei biserici, au contribuit următorii: Gavril Cionca 5000 Lei, Petru Ghilezan 1000 Lei, Todor Cionca și soția 1000 Lei, Cuzman Nicolescu și soția 1000 Lei, Gavril Ionescu și soția 600 Lei, Ioan Micșa și soția 600 Lei, George Galu 500 Lei, Ciril Jicu 500 Lei, Miha Jicu 500 Lei, Iulian Crăciun Ionescu 500 Lei, Ghenadie Jebelean 500 Lei, Efta Crista Lălău 500 Lei, Chenta Crista 500 Lei, Dimitriu Miu 500 Lei, Ioan Roșu Prescu 500 Lei, Dimitrie Micșa nr. 389 și soția 500 Lei, Petru

Citiți și răspândiți revista

— **Biserica și Școala** —

Țerigariu Câlțu 500 Lei, Virgil Negru preot 400 Lei, Ioan Jebelean Lazuța și soția 500 Lei, Filip Minda 300 Lei, Mihai Jebelean 300 Lei, Vasile Ionescu 300 Lei, Arcade Galu și soția 300 Lei, Dionisie Jebelean 300 Lei, Efta Crista și soția 200 Lei, Luca Pecican 200 Lei, Dinca Șiclovan 200 Lei, Ioan Chapețan 200 Lei, Mihai Drilea 200 Lei, Vasile Nicolescu 200 Lei, Vasile Treică Crista 200 Lei, Constantin Jebelean 200 Lei, Cionca Constantin și soția 200 Lei, Petru Păcurariu 200 Lei, Ion Muntean Cernescu 200 Lei, Solomon Crista nr. 175 = 160 Lei, Trăilă Minda și soția 125 Lei, Vasile Galeancu 200 Lei, Vichentie Crista 150 Lei, Vasile Daian inv. 150 Lei, Floria Jebelean 120 Lei, Pavel Jebelean și soția 120 Lei, Ioan Hălămgian preot, Efta Șoșdean senior, Eftimie Șoșdean, Petru Arsiciu inv., Savu Ionescu inv., Arcadie Cionca, Luca Matei, Sinca Cionca, Floria Uțineanț, Ioan Uțineanț, Dionisie Radu, Dimitrie Suci, Todor Crista, Mihai Cionca gușter, Vasile Fumor, Petru Ionescu nr. 477, Ioan Scaunăș, Todor Miu, Simion Murariu, Ion Țerigariu nr. 364, Petru Crista Hofer, Lazar Casapu, Țuna Gheța, Valerie Mioc, Sidonia Mioc, Efta Brindescu, Floria Crista, Ghenadie Minda, Pascu Cionca, Ilie Fumor, Ioana soția lui Ilie Fumor, Mihai Jiva și soția Ana, Ioan Cionca și soția nr. 84., Saveta Stoiconescu, Pascu Crista, Ioan Jebelean nr. 13., Ioan Micșa Dida, Todor Miu, Ioan Mioc, Ilie Mercea, Ioan Galu nr. 526., Ana Păcurariu, Mîru Micșa nr. 177., Floria Micșa nr. 78., Ioan Jebelean, Vasile Crișan, Mihai Gașpar Rusu, Agatia Micșa, Arcadie Jiva, Ioan Micșa nr. 549., Iovan Matei, Todor Bacșan, Floria Crista junior, Maxa Jiva, Dimitrie Gheța, Todor Sirbu, Dimitrie Bacșan, fiecare câte 100 Lei, și mai mulți cu câte 50 Lei, așa, că din această colectă s'a adunat de tot: 30348 Lei, cari bani s'au întrebuințat pentru acoperirea speselor de reparare a sfintei biserici.

Din fondul cult. județean 60000 Lei, dela primăria Igrăș 50000 Lei.

Pentru a se vedea spiritul de jertfire a credincioșilor noștri din această comună față de sfânta biserică, cu plăcere amintesc, că pe lângă alți dăruitori, credinciosul Todor Cionca în anul trecut a dăruit pe seama sfintei biserici un prapore în preț de 5500 Lei, iar la această colectă a dăruit împreună cu soția sa suma de 1000 Lei.

Virgil Negru, preot

O primejdie națională.

Resultatul acestor mișcări? După statisticele făcute în 1894 erau în țară 27.000 cărciumi în 1896 numai 26000; în 1900 21200, ca după votarea proiectului de lege a monopolului beuturii în 1908 să scadă la 4943 cărciumi cu tot felul de beuturi și 389 cu vin și bere, iar consumația dela 19,295,493 l. la 12,850,795 l.

Pe lângă acestea binefăcătoare efecte legea aceasta mai prevedea, ca cei beutori să fie trecuți pe lista bețivilor, iar cei trecuți pe aceasta carte neagră nu-și puteau exercita dreptul de alegător; măsură care s'ar putea aplica efectiv și în zilele noastre.

În provincia noastră sub regimul unguresc încă s'a început mișcarea contra spirtuoaselor prin legile din 1883. (XXV. § 22.)

Lumea conștie a renoit acum ofensiva pe tot frontul. Introducerea învățământului antialcoolic în școli, sporturile, cercetășia, legile, măsurile coercitive, societățile antialcoolice sunt tot mijloacele de luptă și propagandă.

Actual popoarele Europei în cadrele asociațiunii internaționale „Ordul Good Templar“ înjghebat în Anglia cearcă să se alieze în aceasta luptă fără deosebire de țară, religie, sau naționalitate.

În fruntea cruciatei antialcoolice a stat totdeauna biserica creștină, care a obligat pe slujitorii altarului să combată beția prin cuvânt și faptă. Canonul 42 apostolic zice: „Episcopul ori presbiterul ori diacoul jucându-se în cărți și predându-se beției ori să înceteze ori să se depună“. Așa și canonul 54 ap. Tot în acest spirit dispune can. 24. din Laodicea (364. Valentinian).

După Balsamon cei 277 arhieriei întruniți sub prezidiul lui Pavel al Constantinopolului în vestita sală trulană (691) în canon 9 hotărăsc ca: „Nici unui cleric să nu fie iertat a avea prăvălie de cărcimă, căci dacă clericului nu-i este iertat a intra în cărcimă cu atât mai vârtos nu le este lor iertat să slugărească altora în cărcimă, iară de ar face ceva de acest fel să se segregeze“. În aceasta direcție au învățat și Sf. Părinți bisericești.

Preoții valahi sub prezidiul înșelatlui Atanasie la 1700 can. 8 au hotărât să se ieie preoția dela aceia, cari vor umbla la cărciume și vor umbla beți prin târg.

Statutul Șagunian obligă atât pe preoți cât și corporațiunile parohiale să controleze și supravegheze moralul credincioșilor (§ 23).

Societatea de bine așteaptă ca influința binefăcătoare a bisericii să se afirme în aceasta direcție.

Și este mai presus de îndoială, că birtașii de prețutindenea nu-și văd periclitare interesele în nimenea ca în preoți, cari prin îndrumări și sfaturi cearcă să scoată din staulul bisericii microbul pestilenței morale și trupești. (Dr. Magier archim., Negoită, Trifa, Ghia).

Nu volu uita nici odată ura jidanului, secondat de neștiința țărănilor, care acum 20 ani, uneltea contra preotului și a diacului din satul meu natal, pentru râvna cu care acestia se căsniau să adune la un loc pe toți aceia, cari s'ar obliga să nu mai bea; desperată încercare pentru îndeplinirea ordinului general al Ven. Consistor arhidiecezan din Sibiu în anul 1903 Nr. 2142 inspirat și susținut de Patriarhul României de azi, în care direcție a tipărit Sanctitatea Sa o prea frumoasă „Cuvântare contra alcoolului“ la Sibiu încă în 1902.

Întreg ținutul Transilvaniei era frământat atunci de astfel de preocupări. Societățile de temperanță înjghebate ici coala sub influința acestei inițiative au fost însă de scurtă durată.

Bucuria păcătoasă a jidanilor n'a fost fără te-meiu când preotul și diacul cercau să dea răspun-

suri mulcomitoare la refetatele întrebări. Dar duminică după amiazi unde să mergem? Cum să petrecem vremea?

Din inițiativă I. P. S. Sale Dlui Metropolit al Ardealului, azi preoțimea are la îndemână statute ca să poată lucra sigur în aceasta direcțiune.

O nobilă rivalizare stimulează ambiția diferitelor cercuri religioase ale asoc. noastre. Casele culturale sub îngrijirea și egida bisericii se ridică triumfătoare, ca să adăpostească societățile de lectură, cântare, muzică, cu localuri aranjată pentru sfături și conversații culturale-sociale-economice. Aici pe lângă Sf. Scriptură se mai pot ceti, frumoasele povești ale lui Creangă, glume aducătoare de veselie, ca acestea lăcașuri să devină tot atâtea platouri senine ale vieții, spre cari se pot îndrepta gândurile și pașii credincioșilor noștri, — căci este știut, că natura omenească în mijlocul multelor griji ce-l împlină are trebuință de recreație.

Iată pe lângă mijloacele indicate mai sus unul din celea pastorale practice, prin care noi preoții putem răspunde azi necesităților sufletești de asociație a credincioșilor noștri în lupta c/a alcoolului. Cine ar putea ignora și râvna unor anonimi mucenici ai altarelor dela sate depusă în aceasta privință?

Se poate spune chiar că lupta contra beției la noi s'a deschis de biserică. Toți trebuie să ne bucurăm — zice I. P. C. Sa arhim. Scriban, — că prin gura celei mai înalte căpetenii religioase a noastre a răsunat în urechile Senatorilor, cererile bisericii formulate în memoriu de Sf. Sinod în cari se solicită în 5 Oct. 923.

„Să se respecte repausul dominical și să se oprească ținerea târgurilor în zilele de duminică și sărbători.

„Să se aplice și la noi legea inoptriva beției în vigoare azi în Olanda și Danemarca“. „Să se limiteze producțiunea și vânzarea spiritului“.

Alături de broșura: „*Jos beția*“ și cartea: „*Cârcima trează*“ ambele lucrări ale P. S. S. Nicodim de Huși ieșite din teascurile mănăstirii Neamțului „*Epistola către creștinii dreptcredincioși despre beție*“ a prof. a seminarial din Huși pâr. Nicolae Donos, diferite lucrări mai mărunte ale cercurilor preotești, predici, articole presărate prin diferite reviste bisericești sunt tot atâtea viguroase țigniri spontane ale curentului susținut de biserică c/a vițiului beției.

Dar apostolia pornită dela sf. altare și casele culturale este paralizată de valurile cari curg neconținut din fabricile de spirt și apoi și de mirosul infectios răspândit în atmosfera senină a satelor dela cazanele, cari sub fals interpretata protecție a spiritului de libertate al acestor mărețe vremi, se sporesc ca cuipercile după ploaie.

Înțelepții bărbați ai neamului nostru dându-și seama de răul ce rezultă din acestea stări au venit în ajutorul bisericii în lupta c/a alcoolului. „Legea

repausului dominical“ desbătută în cameră în primăvara acestui an încă are intenția de a se ajuta ca Duminica să se prefacă într'o zi de „adevărat repaus“ vorba P. S. S. Vartolomeiu al Râmnicului.

Acuma e vorba de un alt proiect acela al producției și consumului de alcool. Și fiind că a ajuns vorba de el îmi permit indiscrețiunea să arăt că am cercat zadarnic să-l câștig în librărie sau dela factorii competenți ai vieții românești din capitala Banatului, ca să dau de urma lui la un evreu. După informații proiectul prevede între altele dispoziții și impozitarea grea a fabricilor mari de spirt, lăsând libertate cazanelor și cele 60 litre de persoană quant, scoborit în pivnița proprietarului totdeauna multiplicat. Din venitul alcoolului 20% este destinat pentru propagandă antialcoolică, 30% pentru stat și 50% comunelor. În loc de măsuri energice remedii paliative.

În lupta c/a beției biserica și pentru viitor are necondiționată trebuință de ajutorul statului.

Interesul binepriceput al ării nu poate fi altul decât acela al bisericii: *întărirea neamului sub raport moral, material, numeric și cultural.*

Drept aceea ținând seamă de învățăturile evangheliei, de spiritul cărora trebuie să fie străbătute legile dela temeliea statului nostru creștin; cunoscând urmările detestabile cauzate de beție, schițate în cadrele acestei conferințe numai „per summos apices“; având în vedere legile și măsurile luate în această privință de statele culte europene; apreciind râvna societății depusă în această direcție prin diferite asociații de abstenență și temperanță: preoțimea eparhiei Aradului întrunită în adunarea secției societății Andrei Șaguna constie de îndatorirea și răspunderea ce o are pentru viitorul neamului atrage cu toată seriozitatea binevoitoarea atențiune a cercurilor conducătoare competente asupra primejdiei ce rezidă în abuzul general de alcool la noi.

În perspectiva desbaterii în cameră a proiectului sus menționat, insistă cu toată tăria, ca la discutarea și votarea acestui proiect, Domnii deputați, să aibă în vedere în primul loc cheia morală sufletească a rezolvării problemei alcoolice.

Prin spiritul și litera acestei legi beția să nu mai fie considerată ca înprejurare atenuantă în caz de crime sau alt debit. Să se légifereze obligativitatea învățământului antialcoolic nu numai în școalele scundeare, ci și în cursurile superioare ale școalelor primare în mod sistematic. Excesele bețivilor să fie urmate de sancțiuni aspre. Bețivii scoși prin lege din toate corporațiunile bisericești școlare, comunale. Comunele cari au mai puțin de 2000 suflete să nu poată avea mai mult de un brevet pentru vinderea spirituoaselor, iar cele mai numeroase, tot câte după 2000 să poată obține un al doilea-treilea brevet. Cârciu-mele să servească publicul după întocmirea din țările antialcoolice. Să se înființeze localuri unde să se poată vinde beuturi răcoritoare, ceaiu, sirop și acestea să fie imposate în măsură mică.

Dreptul fabricilor mari și a cazanelor de a produce iar a cărcimelor de a vinde, dacă nu se poate cassa, să se limiteze și impoziteze greu. Să se oprească prin lege vânzarea pe datorie a alcoolului. Oamenii obstinenți, cari luptă dinadins contra alcoolului distinși. Paralel cu acestea și alte măsuri proiectate de bărbați specialiști și competenți să se prevadă în lege sprijinirea ori cărei acțiuni de a se înființa fabrici de conserve și compot, la care se poate valoarea cu bună dobândă producția de poame a țării.

Videant Consules.!

Ași fi foarte măgulit dacă celea indicate aici ar putea servi ca o mână de nisip la aceea mare clădire a țării noastre, — prin trezile, — la care este dator să contribuie toți fiii buni ai țării. Și la aceasta ar putea servi ca pildă cei 86 deputați din camera suedeză, cari acum câțiva ani, în primul loc ei prin abținerea lor au dat viață ȘS-ilor votați, în camera c/a beției.

Și de ar contribui toți fil neamului la aceasta opera patriotică-creștină, atunci s'ar promova cu adevărat *săndtatea morală și fizică*, adevăratele izvoare ale țării și înălțării noastre, tână spre care trebuie să privească orice creștin și român bun! căci: „*Salus rei publicae suprema lex esto*“.

(Sfârșit)

Melentie Șora preot.

INFORMAȚIUNI.

Personale. Duminică seara în 17 luna curentă P. S. Sa Episcopul nostru va pleca la București, în cauze oficiale și pentru a lua parte la ședințele „*Congresului național bisericesc*“. Se va întoarce la Arad, cam prin 27 Ianuarie.

Inspecție la Seminar. Preasfințitul nostru Episcop Grigorie a inspectat în 14 și 15 Ianuarie a. c. Institutul teologic și școala noastră normală. P. S. Sa a azistat la prelegerile d-lor profesori și s'a interesat de educația morală și de alimentarea tinerilor din Seminar.

Vizitație canonică la Micălaca. Duminică în 17 Ianuarie l. c. P. S. Sa Domnul Episcop Dr. Grigorie Gh. Comșa, întovărășit de mai mulți asesori consistoriali, se va pogorâ în mijlocul credincioșilor noștri din frunțașă comună Micălaca P. S. Sa va pontifica — în sf. biserică de aici — sf. liturgie și va predică, apoi va cercetă unele familii.

A apărut: **Mângâierea bunului creștin.** Carte de învățătură creștinești pentru toate Duminicile și sărbătorile de peste an, scrisă pe înțelesul tuturor de **Septimiu Popa**, Cluj, 1926, preț 60 Lei.

Apariția acestei cărți, anunțată deja pe coloanele gazetei noastre, e un real câștig pentru literatura noastră populară. Autorul a adunat în acest volum scrierile de acest gen, apărute în gazetele noastre populare. Are o unică și substanțială lectură spirituală pentru fiecare Duminică și sărbătoare. Autorul — unul dintre cei mai buni scriitori populari — e cât se poate de indicat a răspândi cuvântul lui Dumnezeu prin acest gen de scrieri. Onorata preoțime va și să-l sprijinească, ca să poată continua pe această cale!

CONCURS.

Conform rezoluțiunii Vener. Consistor Nr. 70/926 pentru îndeplinirea parohiei vacante **Bontăști**, se publică concurs cu termen de **30 zile**.

Beneficiu: 1. Sesie parohială din 24 jugh. situat în 3 locuri. 2. Eventual încă 8 jugh., strămutate de Criș, azi în folosința Iosășenilor și sub proces, dar aparținătoare acestei sesii. 3. Casa parohială. 4. Ștote legale. 5. Intregire de salar dela stat.

Alesul va predica în toată Dumineca și sărbătoarea, va catihiza la școlile din loc fără alta remunerație.

Parohia este de cl. II-a, dela reflectanți se cere cvalificațiune corespunzătoare. În mod excepțional se admit și concurenți cu cvalificațiune de cl. III.

Reflectanții își vor înainta recursurile adresate către com. par. oficiului protopresbiteral din Buteni având a se prezenta în sf. biserică din Bontăști pentru a-și arăta desteritatea în oratorie și rituale.

Reflectanții din alte dieceze trebuie să ceară învoirea Arhierelui nostru pentru a putea recurge la aceasta parohie.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu: *F. Roxin*, ppter.

1—3

A v i z.

Se aduce la cunoștința On. public, autorităților publice și autorităților bisericești, că am deschis un birou de

„ARCHITECTURĂ și CONSTRUCȚIUNI“

încalcat visa-vis de gara CFR. Arad.

Executăm tot-felul de planuri și devize pentru locuințe, școli și biserici și alte lucruri cari aparțin arhitecturii, totodată și întreprindem orice lucrări de această ramură.

Cu stimă:

DAN și DRECIN,

Birou de Arhitectură și Construcțiuni.

A v i z.

Cu onoare aduc la cunoștința onoratu-lui public și autorităților bisericești, că în Arad, str. Românilor Nr. 7, am deschis un *birou tehnic de arhitectură*; *construiesc orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai departe execut colajonări de totfelul de lucrări de zidiri și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc.*

Cu stimă:

Teodor Cioban,
arhitect.

Redactor responsabil: **SIMION STANA** asesor consistorial
Censurat: **Prefectura Județului.**